



Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg  
Christiansborg  
1240 København K

Den 12. december 2017

Miljø- og fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr. 166 (MOF alm. del) stillet 16. november 2017 efter ønske fra Christian Poll (ALT).

### Spørgsmål nr. 166

"Vil ministeren redegøre for, hvorvidt nyplantede skove er bedre til at beskytte drikkevand, binde CO<sub>2</sub> og give friluftsmuligheder end arealer, der springer i skov selv?"

### Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet Naturstyrelsen, som har oplyst følgende:

"Når Naturstyrelsen etablerer nye skove, så skal det, jf. skovloven og naturbeskyttelsesloven, ske med et flersidigt mål for øje. Derfor er der i forhold til placeringen fokus på bynærhed og grundvandsinteresser, men også andre hensyn, fx at skovene kan bidrage til at binde andre skove, lysåbne naturområder og vådområder landskabeligt sammen.

Erfaringer fra udlæg af landbrugsarealer til naturlig tilgroning, f.eks. ved Sorø og på Vorsø, viser, at der kan gå mange år, måske mange årtier, før en selvgroet skov indfinder sig i mærkbart omfang. Naturlig tilgroning er i høj grad uforudsigeligt med hensyn til, hvordan skoven indfinder sig, og hvilken skov (fx træartssammensætning) det bliver.

Hvis man ser isoleret på drikkevandsbeskyttelse, er det vigtigste, at anvendelse af pesticider, gødning og jordbearbejdning permanent ophører på arealet i forbindelse med skovrejsning. Hvorvidt arealet herefter tilplantes eller udlægges til naturlig tilgroning er af mindre betydning i forhold til denne problematik.

CO<sub>2</sub>-bindingen er størst i opbygningsfasen af en skov, særligt i de yngre og mellemaldrende år efter, at kronedækket er sluttet. Denne fase kan typisk opnås hurtigst i en plantet skov. På et areal, som selv springer i skov, etableres typisk først en flerårig urtevegetation, som gradvist går over i buske og træer og først i en senere fase mere sluttet skov. Forskellen mellem de to metoder kan endvidere øges ved, at der ved plantning kan vælges særligt hurtigvoksende træarter.

I forhold til friluftsliv får borgerne ganske få år efter tilplantning glæde af den nye skov, hvorimod borgerne må vente, indtil den selvgroede skov selv indfinder sig, før de kan tage området i brug som skov. Ved en målrettet tilplantning er det også muligt at designe skoven landskabeligt, så den i løbet af få år er i stand til at give borgerne flest muligt landskabelige oplevelser.

Der er dog ikke nødvendigvis tale om, at plantet og selvgroet skov udelukker hinanden. I langt de fleste af Naturstyrelsens skovrejsningsprojekter indgår naturlig tilgroning som en del af konceptet på arealer, hvor forholdene er velegnede dertil. ”

Esben Lunde Larsen

/

Signe Nepper Larsen